

Στις 12 του Μάρτη, πέθανε ο Αλαίν Κριβίν, από τους πρωταγωνιστές της εξέγερσης του Μάη του ’68, ηγετική φυσιογνωμία της Τετάρτης Διεθνούς, της Επαναστατικής Κομμουνιστικής Λίγκας και του Νέου Αντικαπιταλιστικού Κόμματος (NPA).

Ο Αλαίν Κριβίν γεννήθηκε το 1941 στο Παρίσι από εβραϊκή οικογένεια που είχε μεταναστεύσει στη Γαλλία από την Ουκρανία. Μαθητής λυκείου, εντάχθηκε στην Κομμουνιστική Νεολαία το 1956 και στη συνέχεια ως φοιτητής ενεργοποιήθηκε στην Ένωση Κομμουνιστών Φοιτητών (UEC).

Εργάσθηκε ως καθηγητής Ιστορίας και υποστήριξε ενεργά το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο της Αλγερίας (FLN).

Τον Ιανουάριο του 1966 διαγράφηκε από το ΚΚΓ και τον Απρίλιο του ίδιου έτους πρωταγωνίστησε στην ίδρυση της Επαναστατικής Κομμουνιστικής Νεολαίας (JCR), που δραστηριοποιήθηκε στο κίνημα ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ και στην εξέγερση του Μάη του ’68.

Τον Ιούνιο του ’68, η JCR τέθηκε εκτός νόμου και ο Αλαίν Κριβίν συλλαμβάνεται και φυλακίζεται. Απελευθερώθηκε το φθινόπωρο και τον Απρίλιο του 1969 συμμετείχε στη

δημιουργία της Κομμουνιστικής Λίγκας (LC), γαλλικού τμήματος της 4ης Διεθνούς, που θα απαγορευθεί και πάλι από το γαλλικό κράτος τον Ιούλιο του 1973 μετά από τις συγκρούσεις με τους φασίστες της Ordre nouveau.

Από τη δεκαετία του ’70 και μετά, ο Αλαίν Κριβίν ήταν στην πρώτη γραμμή των αγώνων για τις συνδικαλιστικές ελευθερίες στο στρατό, το αντιπολεμικό κίνημα, την καμπάνια για τις αμβλώσεις, την αλληλεγγύη στους λαούς του Τρίτου Κόσμου, την ανεξάρτητη πολιτική συγκρότηση της επαναστατικής αριστεράς απέναντι στη συγκυβέρνηση σοσιαλιστών-κομμουνιστών το 1981, τους εργατικούς αγώνες απέναντι στον νεοφιλελευθερισμό της δεκαετίας του ’90, την ανάπτυξη του «αντιπαγκοσμιοποιητικού» κινήματος και των Κοινωνικών Φόρουμ, το αντιφασιστικό κίνημα απέναντι στην άνοδο της ακροδεξιάς.

Ο Αλαίν Κριβίν υποστήριξε τη δημιουργία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και υπήρξε ομιλητής σε πολλές δημόσιες εκδηλώσεις της. Το προσωπικό του παράδειγμα, η προσήλωσή του στην επαναστατική πολιτική και η συνέπειά του είναι πρότυπο για όλες τις νεότερες γενιές αγωνιστών και αγωνιστριών που βαδίζουμε στον ίδιο δρόμο. Η πολιτική του παρακαταθήκη αποτελεί έμπνευση για τους αγώνες του μέλλοντος.